

se je posrečilo dobiti posojilo ter je h krati naročila tri vojne ladije. Te bodo 30 milijonov drahem stale, toda kaj to dé, saj jih imamo!

Za poduk in kratek čas.

Peyramale, bivši lurški župnik.

Zakaj le se je Marija brezmadežna ravno v Lurdu prikazala? Zakaj je ravno na masabielski pečini postavila svoj tron? Zakaj je ravno v pyrenejskih planinah izbudila potoček svojih milosti? Zakaj?! Ste pač radovedni ljudje! Prašati je lahko, pa odgovoriti ni tako lahko. Vendar bi vam jaz rad na to vprašanje odgovoril, a ne samo zategavoljo, da bi vašo radovednost vtišal, ampak, ker je mene samega že šestokrat nadlegovala misel: zakaj se je Marija ravno v Lurdu prikazala?

Toda pomnite dobro: jaz sem rekel, da bi vam rad odgovoril, a ne, da vam bom odgovoril, ker odločnega in določnega odgovora na to vprašanje ne vem. Meni se tukaj godi, kakor šolarčku za šolsko klopjo, ki samo tako na pol vé, in se mu samo nekoliko sanja o tem, kar ga gospod vprašajo. Bi rad odgovoril, pa ne more prav; zato pa prestopa v klopi in cepeče in skeče in z jezikom melje ter se sili, da mu kar znoj stopi na čelo, toda okorni jezik vendar nič pravega ne vé povedati. Vendar tudi šolarček, ki se svojih reči ni učil, časih po svoji slabi pameti vendar toliko odgovori, da je nekoliko odgovoru podobno, in tako, kakor sem rekel, se meni zdaj godi, ko bi vam rad odgovoril na vprašanje: zakaj se je Marija ravno v Lurdu prikazala?

Pravega odgovora tedaj ne vem. Ako bi Vam hotel pravi odgovor dati, bi pač moral Marijino presv. srce bolj poznati. Kdo bi zamogel njegove skrivnosti razodeti? In če bi revni človek zamogel tudi gledati v srce božje Matere, ali bi ga zamogel tudi razumeti?

V tistem planinskem kraju, v Lurdu namreč in v njegovi okolici, živi jako priprosto, pohlevno in pobožno ljudstvo. „Blagor pa ubogim v duhu, zakaj njih je nebeško kraljestvo“. Zakaj se tedaj čudimo, da je prav to ljudstvo tudi sreča doletela, da se je med njimi „dekla Gospodova“ prikazala?

Lani, ko sem popisal svojo lurško božjo pot, sem med drugim tudi povedal, kako se lurška mladina na praznik velike Gospojnice razveseljuje. Nisem si zamogel dosti nagledati prelepe procesije, katero so si popoldne po večernicah napravili.

Najprvi so šli šolarji, dečki in deklice, lepo po dva in po dve, in sicer tako, da je šel eden na enem robu ceste, drugi na drugem, a cesta je bila prosta. Na sredi ceste so šli samo tisti dečki in tiste deklice, ki so pesem na-

vzdigale, vsi drugi so le odpevali. Za šolarji so šli v ravno tako lepem redu fantje in dekleta, vsa gologlava in lepo belo oblečena in z modrimi pasi opasana — sami Marijini otroci. Nekatera so imela tako jarne glase, da nič lepšega. Najpridniša nosijo podobo lurške Matere božje. Za mladino se vrstijo možje in žene s plapolajočimi banderami in potem gredo duhovniki. Sprednji so pa bili godci, sami domači fantje, ki so izvrstno godli. Res pobožno veselje, katerega je Marija gotovo vesela. Zdaj pa lahko razumemo, zakaj si je Mati božja ravno iz tote mladine poiskala deklico kateri se je prikazala. (Dalje prih.)

Smešnica 23. Kmet: „Glej, ljubi sin, ti si sedaj v letih, ko bi že lahko storil kaj za-se ter tako pokazal, da še bode kedaj kaj prida iz tebe, ali doslej vidim pri tebi vse drugo, kakor to. Ko si ti še bil mali fanté, nisem še jaz gleštal veliko, par hektarov zemljišča pa slabo hišo, to je bilo vse moje premoženje. Sedaj pa, hvala Bogu, imam že lepo kmetijo, lepo hišo in še kaj v omari. Kaj pa si ti si pridobil v tem času?“

Sin: „Očeta, ki imajo lepo kmetijo, lepo hišo in še kaj v omari. Ko sem bil pa še mladi fanté, imeli so moj oče le par hektarov zemljišča pa slabo hišo in nič druga.“

Razne stvari.

(Cesarski dar.) Svitli cesar so dali za požarno brambo v Podčetrtku 100 fl., v Halbenrainu pri Radgoni pa 80 fl. iz lastnega premoženja.

(Visoki gostje.) Pri Njih ekscelenciji mil. knezu in škofu bili so te dni Spljetski škof, Njih ekscelencija Marko Calogerá. V njih spremstvu je bil korar tamošnje stolne cerkve, vlč. g. Matej Dvornik, vodja dij. semenišča v Spljetu. V torek sta se odpeljala v Ljubljano.

(Zaplenjenje.) Konfiskacijo zadnje številke „Slov. Gosp.“ je c. kr. okrajna sodnija v Celju potrdila in mi odpustimo vsled tega tako pritožbo, kakor priziv zoper njo. Čemú bi tudi bila? Kakor stojé sedaj razmere, bilo bi le pičlo malo upanja, da storimo v tem kaj z uspehom.

(Razstava.) V Mariboru je bila od zadnje sobote do ponedeljka razstava perjadi. Razstava je bila precej bogata, a plačujočih gledalcev ni bilo — preveč. Splošnja sodba pa je čez razstavo ugodna, samo naj se gleda še na to, da se povrne stara, domača kura in „štajarski kapun“ v naše kraje. Tuja perjad je lepa, a za to, da jo rediš, ni.

(Volitve.) Skupina velikih posestnikov v Ormoškem okraju je prišla vsa (101) na volišče ter je volila enoglasno narodne može, isto tako je skupina kmečkih volilcev v ponedeljek dne 6. junija izvolila same narodnjake.